

# **Benet XVI: “El Senyor em crida a dedicar-me encara més a la pregària”**

Més de dues-centes mil persones han assistit aquest matí a l'últim àngelus del pontificat de Benet XVI. Als voltants de la plaça de Sant Pere del Vaticà s'han instal·lat quatre pantalles gegants perquè els fidels poguessin veure el Papa sortir a la finestra del seu estudi poc abans de migdia.

04/03/2013

24 de febrer de 2013. El Sant Pare ha estat rebut amb un gran aplaudiment. Abans de començar la breu meditació, ha correspost dient: "Gràcies, moltes gràcies". Després, ha comentat l'evangeli del segon diumenge de quaresma: el relat de la transfiguració del Senyor.

"L'evangelista Lluc -ha dit- posa especial atenció en el fet que Jesús es transfigurà mentre pregava: és una experiència profunda de relació amb el Pare en una mena de recés espiritual que viu en una muntanya alta en companyia de Pere, Jaume i Joan, els tres deixebles sempre presents en els moments de la manifestació divina del Mestre. El Senyor, que poc abans havia predit la seva mort i resurrecció, ofereix als deixebles una anticipació de la seva glòria. I també a la transfiguració, com en el baptisme, se sent la veu del Pare celestial: *"Aquest és el meu Fill, l'elegit, escolteu-lo"*. La presència de

Moisès i Elies, que representen la Llei i els Profetes de l'antiga Aliança, és molt significativa: tota la història de l'Aliança s'orienta vers Ell, el Crist, que porta a terme un nou "èxode": no cap a la terra promesa com en els temps de Moisès, sinó cap al Cel. La intervenció de Pere: "*Mestre, que bé que estem aquí*" representa l'intent impossible d'aturar aquesta experiència mística. Sant Agustí diu: "Pere ... a la muntanya tenia el Crist com a aliment de l'ànima. Per què havia de baixar per tornar als treballs i als dolors, mentre allà estava ple de sentiments d'amor sant cap a Déu que li inspiraven una conducta santa?".

"Si meditem en aquest passatge de l'Evangeli -ha prosseguit- notem un ensenyament molt important. En primer lloc, la primacia de la pregària, sense la qual tot el compromís de l'apostolat i de la caritat es redueix a activisme. A la

quaresma, aprenem a donar el moment oportú a la pregària, tant personal com comunitària, que dóna alè a la nostra vida espiritual. A més, la pregària no és aïllar-se del món i de les seves contradiccions, com al Tabor hagués volgut fer Pere; ben al contrari, l'oració reconduïx al camí, a l'acció. "L'existència cristiana -com he escrit en el missatge per a aquesta quaresma- consisteix en un continu pujar a la muntanya de la trobada amb Déu per després tornar a baixar, portant l'amor i la força que dimanen d'aquest, per tal de servir els nostres germans i germanes amb el mateix amor de Déu".

Aquesta Paraula de Déu la sento especialment adreçada a mi en aquest moment de la meua vida. El Senyor m'ha cridat a "pujar a la muntanya", per dedicar-me encara més a la pregària i a la meditació. Però això no significa abandonar l'Església. En efecte, si Déu em

demana això és només perquè jo pugui seguir servint-la amb la mateixa dedicació i el mateix amor amb què he intentat fer-ho fins ara, però d'una manera més adequada a la meva edat i a les meves forces. Invoquem la intercessió de la Mare de Déu: Que ens ajudi a seguir sempre el Senyor Jesús en la pregària i en la caritat laboriosa!".

Després de resar l'àngelus, en les salutacions en les diverses llengües, el Papa ha donat novament les gràcies a tots per haver-li manifestat en aquests dies la seva proximitat i tenir-lo present en les seves oracions i ha afegit: "Donem també gràcies a Déu per aquest sol que tenim avui", ja que a Roma, contràriament a la previsió meteorològica, no plouia.

Després, adreçant-se als pelegrins polonesos ha reafirmat que a la muntanya del Tabor, Crist "va revelar als deixebles l'esplendor de la

seva divinitat, donant-los la certesa que, a través del sofriment i la creu hom pot arribar a la resurrecció. Hem de percebre sempre la seva presència, la seva glòria i la seva divinitat en la vida de l'Església, en la contemplació i en els esdeveniments de cada dia”.

Al final, parlant als nombrosos italians procedents de diverses diòcesis de la península, s'ha acomiadat dient: "Gràcies, de nou. Sempre estarem a prop en l'oració”.

*Traducció pròpia del text de Vatican Information Service*

Vatican Information Service

el-senyor-em-crida-a-dedicar-me-  
encara-mes-a-la-pregaria/ (18/08/2025)